

[Ministeren for skatter og afgifter]

der anvender en del af deres overskud til et godt formål. Der kunne i så fald blive diskussion om, hvorvidt de også – og i hvilket omfang – skulle have momsfrigtagelse. Jeg tror, at en sådan fritagelsesadgang, uanset hvordan den ville blive formuleret, ville være overordentlig svær at styre, overordentlig svær at gøre rimelig. Derfor kan jeg altså ikke følge hr. Gammelgaard i, at jeg bør tage et initiativ til at få ændret momsloven.

Det er klart, at det ville være rimeligt, om det pågældende center fik offentlig støtte. Det har det også, så vidt jeg har forstået, mulighed for at få, og det mindste, man kunne gøre, var vel at sørge for ad andre kanaler at aflaste for den moms, det efter almindelige regler ifalder, og jeg tror, det for administrationens skyld er en mere hensigtsmæssig måde at løse problemet på.

Gammelgaard (KF):

Jeg forstår ministerens svar således, at det efter ministerens opfattelse ikke uden at skabe ulige konkurrenceforhold vil være muligt at udvide momsfrigtagelsen for velgørende arrangementer til at omfatte det, som ministeren mener er et løbende salg af varer fremstillet og solgt i velgørende øjemed. Ministeren var inde på, at man ville konkurrere med erhvervsvirksomheder, og derfor må jeg opfatte ministerens svar således som netop udtalt.

Imidlertid er der ikke tale om løbende salg af varer. Der er tale om, at der på dette center for øjeblikket er syv klienter, og det er meget sjældent, at der er tale om et salg; det er altså ikke noget, der sker hver eneste dag og løbende. Derfor må der efter min opfattelse kunne skabes mulighed for enten gennem en lovændring eller måske blot gennem et cirkulære at skaffe den pågældende virksomhed, det pågældende center, momsfrigtagelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 767

2) Til udenrigsministeren af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Hvad agter regeringen at gøre i anledning af anslaget mod vetoretten i EF i forbindelse med vedtagelsen af nye landbrugspriser?«

Holger K. Nielsen (SF):

Vetoretten var en afgørende præmis ved den danske tilslutning til EF i 1972. Når vi modstandere dengang fremhævede EFs mange fortrædeligheder, sagde tilhængerne altid, at vetoretten ville forhindre, at der blev påført Danmark beslutninger, som vi er imod. Allerede dengang fastholdt modstanderne imidlertid, at der jo ikke er tale om nogen traktathjemlet ret, og at der derfor ikke kunne være nogen sikkerhed for, at retten kunne fastholdes.

Denne bekymring har fået stigende aktualitet de senere år. Fællesskabets interne vanskeligheder som følge af den økonomiske krise og strukturelle uligheder vanskeliggør de fælles beslutninger, og vi kan se et stigende pres for at afskaffe vetoretten. Knægtelsen af vetoretten i sidste uge i forbindelse med de nye landbrugspriser er derfor den foreløbige kulmination på en længere udvikling, og det bliver næppe sidste gang, vi får denne kedelige oplevelse.

For Danmark er tildragelserne på den sorte tirsdag i sidste uge af særlig alvorlig karakter. Når et stort EF-land som Storbritannien bliver trynet, kan det samme overgå et lille land som Danmark. Det må derfor være vigtigt, at den danske regering klart siger fra over for knægtelsen af vetoretten i EF.

Formanden:

Taletiden i første omgang er 1 minut.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Spørgsmålet lød: hvad agter regeringen at foretage sig? Og jeg vil gerne sige, at regeringen ikke agter at foretage sig noget. Hr. Holger K. Nielsen brugte den vending, at det var en kulmination, og det er jeg meget enig med hr. Holger K. Nielsen i, fordi en kulmination betyder, at en ting har toppet. Regeringen har allerede skarpt taget afstand fra den procedure, der blev anvendt i forbindelse med forhandlingerne om de nye landbrugspriser. Derom er der ingen tvivl. Vi har fundet, at man har fraveget Luxembourgforliget fra 1966.

Når jeg som svar til hr. Holger K. Nielsen siger, at regeringen ikke agter at foretage sig noget, skal det ses i sammenhæng med, at